

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΟΥ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΕΡΟΘΕΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Μελοποιηθεῖσα παρὰ τοῦ αἰοδίου ὁσιολογιωτάτου

ΑΓΑΘΩΝΟΣ ΜΟΝΑΧΟΥ

Εκδίδεται δαπάνη καὶ ἐπιστάσις παρὰ τοῦ ἐλαχίστου Μοναχοῦ

ΧΑΤΖΗ ΣΤΕΦΑΝΟΥ Κ. ΕΚΚΑΘΑΡΟΥ.

Τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ.

(Ὁδὸς Περικλέους ἀριθ. 29.)

1878.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τῆ Δ'. τοῦ Ὀκτωβρίου μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ
ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου Ἐπισκόπου
Ἀθηνῶν.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος Ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέραξα, ἰσπῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος α'. Μανεύφημοι Μάρτυρες

Ὁ Φωτειδέστατος Χριστοῦ, ἔρωσ καὶ θειότατος, τὴν σὴν ψυχὴν κατελάμπρυνε, καὶ τὴν διάνοιαν, γλυκυτάτῳ φέγγει, εὐσεβῶς ἐπύρσευσε, καὶ πᾶσαν αἰσθητὴν ἡδυπάθειαν, ὡς πῦρ κατέφλεξεν, οὐρανίων ἐπιλάμψεων, ἐκτελέσας, δοχεῖον πανέντιμον.

Ἡ μεγαλοπρέπεια τῶν σῶν, λόγων Ἱερόθεε, καὶ τῶν σοφῶν ἀποδείξεων, ἢ παναρμόνιος, καὶ ἀκριβεστάτη, ἀγωγὴ καὶ μέθοδος, ἐπιστημονικῆς διαθέσεως, καρπὸς γνωρίζεται, καὶ φωτίζει τοὺς προστρέχοντας, καὶ σοφίζει τοὺς ἀναγινώσκοντας.

Τὸ περιφανέστατον τῶν σῶν, συνταγμάτων Ὅσιε, περὶ τὰ θεῖα θεάματα, ὁ Διονύσιος, ὁ πολὺς τὰ θεῖα, τοῖς πιστοῖς ἐκήρυξε, καὶ τὸ ὑπερφυῆς τῶν δογμάτων σου, μεθ' οὗ δυσώπησον, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἀγάθωνος Μοναχοῦ.

*Tolpe
to
20/10/40*

Τὴν τῶν πόλεων Ἀνασσαν, Ἀθηνῶν τὴν ὑπέρτιμον, πόλιν εὐφημήσωμεν, τὴν ἐνέγκασαν, τὸν Ἱεράρχην τὸν ἐνθεον, ῥητόρων ἕξοχον, τὸν λαμπρύναντα ἡμῶν, διανοίας διδάγμασι, καὶ κοσμήσαντα, τὰς χορείας, τὰς ἄνω τῶν Ἀγγέλων Ἱερόθεον τὸν μέγαν, καὶ ὑμνολόγον Θεόληπτον.

Οὔτε θρόνος βασιλείος, οὔτε κράτος παγκόσμιον, οὔτω κατευφραίνουσι τὴν θεόφρονα, τῶν Ἀθηναίων Μητρόπολιν, ὡς κράτος τὸ ἐνθεον, τὸ κατὰ τῶν δυσμενῶν, ὀρωμένων δυνάμεων, νοουμένων τε, ὃ παρέχει ὁ μέγας πολυούχος, καὶ θερμὸς αὐτῆς προστάτης, ὁ ἱερός Ἱερόθεος.

Ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, ταῖς ἀύλοις μακάριε, παρῆρσιαν ἔχων τε πρὸς τὸν Κύριον, ἀδιαλείπτως ἰκέτευε, τῷ συνωμῶντι σοι, τῷ τὴν μνήμην σου θερμῶς ἐκτελοῦντι καὶ πίστει σε λιτανεύοντι, τὴν εἰρήνην δοθῆναι φωτισμόν τε καὶ ἰσχὺν κράτος καὶ νίκης κατὰ δεινοῦ κοσμοκράτορος.

Δόξα ἤχος πλ. δ'. τοῦ αὐτοῦ.

Δεῦτε πιστοὶ τὸν Θεολόγον τὸν δεῦτερον εὐφημήσωμεν, Ἱερόθεον τὸν φερώνυμον, καθαρότητι γὰρ βίου, χωρητικὸν τοῦ Πνεύματος δοχεῖον ἀναδειχθεὶς, τὰς ὑπὲρ νοῦν ἐμφάσεις ἐδέξατο, καὶ ὑψηγῆτος Ἱεροφάντης, τῆς τοῦ Θεοῦ κρυφιομύστου σοφίας ἐγένετο, μονάδα γὰρ Θεότητος ἐν τρισὶ προσώποις γνωριζομένην ἐθεολόγησε, καὶ τὰ τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ὁικονομίας μυστήριον διατρανώσας ἐδήλωσε· διὸ γηθσύνης ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν Πάτερ Ἀγιώτατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον ὁ αὐτός.

Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, ἐκ Παρθένου γὰρ Ἀγνῆς σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἰς ἔστιν Υἱὸς διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν, διὸ τέλειον αὐτὸν Θεὸν, καὶ τέλειον, ἀνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσόδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παραμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλῇ αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορευέσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυροῦς, τιμιώτερα δὲ ἔστι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἔστιν, ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ, τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἔρω, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθὰ, ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου· ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ· μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες, πάντα εὐθέα ἔστι τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γινῶσιν· διδάσκω γὰρ ἡμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσεσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας, στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ βύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου· τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ἄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγῆσει. Φῶς δικαίοις διαπαντὸς καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία· ἀγαπᾷ Κύριος ὀσίας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδοῦ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον σινετοῦ, φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτὴν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν οὐ κοπιᾷσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν ταχέως ἀμέριμνος ἔσται· ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς περιέρχεται ζητοῦσα καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστικῆς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ· ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτὴν, μύστις

γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης καὶ ἀρετίς τῶν ἔργων αὐτοῦ· οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις· εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν. Ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει· καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων, καὶ πᾶσι σύμβουλος ἐστὶν ἀγαθή· ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τὸν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν σοσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δούλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδείκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσα μοι διδάξῃ με τί εὐάρεστόν ἐστι παρά σοι, καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαὶ αὐτῶν.

Σοφίας, Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγκωμιαζομένον δικαίου εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γάρ ἐστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεοῦ γινώσκεται καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ ἀρεστή Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν, ὦ ἄνδρες σοφίαν καὶ ποθήσατε καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ, ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγὸς ἐστὶ, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτῆς, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνιτὴς ἐδίδαξέ με σοφία, ἐστὶ γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν, ἅγιον, ἀπαύγασμα φωτὸς αἰδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ, αὕτη φίλους Θεοῦ καὶ Προφήτας κα-

τασκευάζει, εὐπρεπεστέρα δὲ ἐστὶν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν, φωτὶ συγκρινομένη εὐρίσκεται προτέρα· αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν, ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείας· ἔδωκεν αὐτοῖς γνώσιν ἁγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρῶν ἐβράβευσε αὐτοῖς, ἵνα γνώσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντὸς ἐστὶν ἡ εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἡ δίκη· εἶπον γὰρ ἐν αὐτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς σοσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίου· ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχύς νόμος, καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρητος ἡμῖν ἐστὶ, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἀμαρτήματα παιδείας ἡμῶν, ἐπαγγέλλεται γνώσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει· ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐνοσιῶν ἡμῶν. Βαρύς ἐστὶν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος, ὅτι ἀνόμοιοι τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμένοι αἱ τρίβοι αὐτοῦ· εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἴδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ· ὕβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἐστὶ γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ· ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν, ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ βυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ, ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδούς τοῖς ὁσιοῖς σου χάριν, καὶ τῷ σῶ Βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις, ἀντιτασσόμενος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, στιχηρὰ ἰδιόμελα νέα, ἤχος α'.

Ἡ ἡλιοστόλιστος γυνή, ἣν ὁ τῆς Θεολογίας ὑψηπέτης ἀετὸς ἐν μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ ἐθεάσατο, τὴν τοῦ Χριστοῦ φασὶ πίπτειν ὑπαινίττεται, οὐράνιον γὰρ φῶς ἐστὶν ἀληθῶς παρὰ

τοῦ πατρὸς τῶν φώτων προερχόμενον, σοφία ἐστὶν ἣν κατὰ Παῦλον, οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκε, ταῖς παμφαέσιν οὖν ἀκτίσιν αὐτῆς καταγλαῖσθεις Ἱερόθее, δλοπόθως αὐτῇ προσήλθετε τῆς τοῦ αἰῶνος τούτου σοφίας τὴν οὐράνιον περὶ πλείστου ποιησάμενος, ὁ αὐτὸς

Τοῦ μεγάλου Ἄετοῦ, ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς ἐπὶ τῆς γῆς ἐπιφοιτήσαντος, οἰονεὶ δυοὶ πτέρυξι Πέτρῳ καὶ Παύλῳ, πετασθεῖσα ἡ Οὐράνιος γυνή, διήλθεν ἀπὸ θαλάσσης, κατὰ τὸν προφήτην, ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου, μέχρι δυσμῶν ὡς τῆς μεγάλης βουλῆς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπείρου σοφίας, τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο, ἵνα καταισχύνη τοὺς σοφοὺς, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου, ἵνα καταισχύνη τὰ ἰσχυρὰ καὶ τὰ ἀγενῆ καὶ ἐξουθενημένα, καὶ τὰ μὴ ὄντα ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, οἷς λίαν ἐμφρόνως πειθαρχῶν σοφῆ Ἱερόθее, ὁμότροπος αὐτοῖς ἐγένου καὶ ἰσαπόστολος.

Φερωνύμως ἱερός Θεῶ ἀνεδείχθης, ἱεροφάντορ Ἱερόθее, Παύλῳ γὰρ τῷ Οὐρανίῳ μυσταγωγῶ ἐπόμενος, καὶ ταῖς ἐκεῖνου φωτιστικαῖς θεηγορίαις φωτιζόμενος, τῷ ἀληθεῖ προσήγγισας Θεῶ τὴν ἀντίθεον τῶν εἰδώλων λατρείαν ἀπειπάμενος, διὸ καὶ ὑπ' αὐτοῦ τῆς νεοσυλλέκτου Ἐκκλησίας ποιμὴν προχειρισθεὶς, καὶ ταύτην ὁσίως καὶ δικαίως ποιμάνας ἐν τῇ ἀνθηρᾷ τῶν ὀρθῶν σου λογίων πόα, σὺν αὐτῇ ἐν οὐρανοῖς συναγαλάζῃ αἰοῖδιμε ἦχος δ'.

Τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ ἰδιώτης τῷ λόγῳ καὶ ἀπλοῦς τῷ τρόπῳ Παῦλος, τῆς σοφίας τὰς συμπλοκάς, καὶ ἀποδείξεις τὰς σοφιστικὰς ὡς νηπίων ἀποδείκνυσι ψελλίσματα· θεία δύναμις, αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἢ νικήσασα τὸν κόσμον ἢ πίστις ἡμῶν, οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος, οὗ τῇ πανσθενεῖ ἐνεργείᾳ, ἐξ ἀσεβείας εἰς εὐσέβειαν μεταστοιχειωθεὶς, θεολογίας δόγματα, ὡς ποταμὸς ἀνέβλυσας τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, οἷς καθ' ἐκάστην ἀρδομένην, χρεωστικῶς γεραίρει σε Πάτερ Ἱερόθее. ὁ αὐτὸς

Ἀγάθωνος Μοναχοῦ.

Τῷ σκεύει τῆς ἐκλογῆς τῷ τῶν ἐθνῶν Ἀποστόλῳ, Παύλῳ τῷ Θεῷ μαθητευθεὶς Ἱερόθее, παρ' αὐτοῦ τὰ ξένα καὶ ἀπόρητα, τῆς ὑπερσόφου σοφίας μεμύησαι δόγματα· ὅθεν ὡς φωστὴρ διαυγέστατος ἐν τῷ τῆς Ἐκκλησίας διέλαμψας στερεώματι· καὶ ἀστραπαῖς τῶν θείων λόγων σου, τῆς τῶν Ἑλλήνων μωρανθείσης σοφίας, τὸν ζόφον ἀπήλασας, καὶ λαοὺς ἐφωταγώγησας πιστεύειν εἰς τριάδα ὁμοούσιον, ὡς παρησίαν οὖν ἔχων ἐν τῇ μνήμῃ σου Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ὁ αὐτὸς

Εἰς ὄρος θείων ἀρετῶν ἀνελθὼν παναιοῖδιμε, καὶ εἰς τὸν γνώφον εἰσδύσας τοῦ Πνεύματος, συνανεικράθης τῷ Θεῷ καὶ διανοίας πλαξὶ τὸν νόμον ἐδέξω τῆς χάριτος· διὸ καὶ πλουσίως, τὰς τῶν προσερχομένων σοὶ ψυχὰς, τῷ ζωτικῷ σου λόγῳ διέθρεψας· ὅθεν κατὰ χρέος τὴν σεβασμίαν μνήμην σου ἐκτελοῦντες Ἱερόθее, ἐκτενῶς δεόμεθα πρέσβευε τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα ἡχος πλ. β'.

Τὸν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Πατέρων κλέος τῆς πίστεως τὸν πύργον, καὶ τῶν πιστῶν ἀντιλήπτορα μέγιστον, συελθόντες ὡς φιλέοργοι ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαίροις τῆς Ἐκκλησίας φωστὴρ διαυγέστατε, καὶ ποιμὴν Ἀγιώτατε, Ἱερόθее πάνσοφε. Χαίροις ὁ νοῦς ὁ Οὐράνιος ὁ τὰ ἀπόρητα καὶ ξένα τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας διατρανώσας μυστήρια· ἀλλὰ μὴ παύσῃ δεόμεθα, πρεσβεῦειν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν· ὁ αὐτὸς. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν καλλονῆ, τῆς Ἐκκλησίας ἡ κρηπίς ἡ ἀκράδαντος, ὁ στῦλος τῆς εὐσεβείας ὁ τῶν πιστῶν ἑδρασμὸς, τῶν ἐλληνιζόντων ἡ κατάπτωσις· λαμπτὴρ ὁ φανώτατος, καὶ φωστὴρ ὁ λαμπρότατος, σκότος ἀγνοίας ἐκδιώξας σοῖς δόγμασι, καὶ διδάγμασι τοῖς πανσόφοις τοῦ πνεύματος, ρεῖθρον τὸ διειδέστατον, πηγὴ ἢ ἀένναος, ἡ καταρθεύουσα ἅπαν τῆς Ἐκκλησίας τὸ πρόσωπον, Χριστὸν καταπέμ-

ψας, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἰὲς πλήρης τῶν ὑδάτων τῆς Χάριτος, ὁ πᾶσαν εὐφραίνων πόλιν τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις καὶ διδάγμασι, τρυφῆς ὁ χειμάρρους τὸ ἀνεξάντλητον πέλαγος, ὁ τῶν δογμάτων ἀκριβῆς φύλαξ ἐνομος, ὁ θερμότατος τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος, πάνσεπτε Ἱερόθεε, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, εὐηχος γλῶσσα τὸ βάθος, τὸ τῶν γραφῶν ἐρμηνεύουσα, Χριστὸν νῦν δυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται.

Αἰγλή φιλοσοφίας τῆς σῆς, τὴν τῶν Ἑλλήνων σκοτομήνην διέλυσας, πηγὴν γὰρ ἀπαυγασμάτων, θεοσεβεῖ λογισμῶ, θεοφόρε φθᾶσας καὶ θεόφρονι, αὐγαῖς ταῖς ἐκεῖθεν ἐκδιδομέναις ὠμίλησας, διαφανεῖς γὰρ τὸν σὸν νοῦν ὡσπερ ἔσωπτρον ἐργασάμενος τὸ τρισὸν τῆς Θεότητος, Πάτερ φῶς καὶ ἀμέριστον ἐδέξω θεόληπτε, καὶ τὴν ἀκτίνα πλουσίως, τὴν ἐνιαίαν ἐχώρησας, ἦν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἤχος πλ. α'.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων, χορευσωμεν ἐόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τοῦ Θεοφόρου Πατρὸς, Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὸν Ἱεράρχην κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, ὡς δογμάτων βλύσαντα ποταμοὺς ὑπερμεγέθεις, ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὸν τῆς σεπτῆς Τριάδος σεπτὸν Ἱερομύστην, συνελθόντες εὐφημήσατε· οἱ φιλόσοφοι τὸν σοφόν, οἱ Ἱερεῖς τὸν ποιμένα, οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸν προστάτην, οἱ ἐν θλίψεσι τὸν παραμυθοῦντα, τὸν συνοδίτην οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν θαλάσῃ τὸν Κυβερνήτην, οἱ πάντες τὸν πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντα, Θεῖον Ἀρχιεράρχην ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἶπομεν, Πανάγιε Διδάσκαλε, πρόφθασον ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ τῶν τοῦ ἄδου βασάνων, γεέννης λυτρούμενος καὶ αἰωνίου πυρός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον· ὁ αὐτός.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε.

Ἀπολυτίκιον ἤχος α'.

Τὸν Παύλου μαθητὴν τε καὶ τῆς Οἰκουμένης διδάσκαλον, τὸν τῶν Ἀθηῶν Ἱεράρχην καὶ κήρυκα τῆς πίστεως, τὸν μέγαν καὶ πάνσοφον πιστοὶ, ἐκφάντορα τῶν μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ Ἱερόθεον ἐν ὕμνοις χρεωστικῶς ἀνευφημήσωμεν ἅπαντες, τὸν βλύσαντα ὡς νάματα ἡμῖν, διδάγματα ἐνθεα σαφῶς, καὶ Θεὸν τῷ βίῳ εὐφράναντα, τὸν μόνον πολυέλεον. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σου Παρθένε.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α' στιχολογ. Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δογμάτων ἀστραπαῖς, ὡσπερ ἥλιος Πάτερ, ἐφώτισας τὴν γῆν καὶ εἰδώλων τὸ σκότος, μακρὰν ἀπεδίωξας, Ἱερόθεε Πάνσοφε, ὅθεν δέομαι τοῦ αἰωνίου με σκότους, ἐλευθέρωσον, καὶ φωτισμοῦ σωτηρίας εὐχαῖς σου ἀξίωσον.

Δόξα ἤχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεῖον ἔδρασμα τῆς Ἐκκλησίας, Ἱερόθεε Ἱεροφάντορ, ταῖς διδαχαῖς σου τὴν ἀθειάν ἐξέτεμες τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον τετέλεκας, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ τὴν πίστιν τετήρηκας, λοιπὸν πεπλήρωται ὁ πόθος ὁ σὸς αἰδίμιε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θρόνος πάγχρυσος τοῦ Βασιλέως, καὶ Παράδεισος διηριθμισμένος, ἀνεδείχθης Θεοτόκε Πανάχραντε, τὸν γὰρ Θεὸν ἐν γαστρί σου βαστάσασα, εὐωδιάζεις ἡμᾶς θείαις χάρισιν· ὅθεν ἅπαντες, Θεοῦ ἀληθῆς Μητέρα σε, κηρύττομεν αἰεὶ καὶ μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β'. στιχολ. κάθισμα ἤχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῆ γαστρί.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθῶν καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων τῶν Θεϊκῶν, τοῖς πᾶσι ἐξέλαμψας, ὡς φωστὴρ διαυγέστατος, καὶ τὴν Ἁγίαν Τριάδα, μονάδα ἐκήρυξας Θεολόγων ἀκρότης, γενόμενος πάνσεπτε, ὅθεν κατὰ χρέος οἱ πιστοὶ συνελθόντες, ἀξίως τιμῶμεν, καὶ πιστῶς ἐκδοῶμέν σοι, Ἱερόθεε πάνσοφε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, φανείσαν ὑπέραντλον καὶ εἰς πυθμένα ἄδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου-πρεσβείᾳ καὶ σῶσον παρέχουσα, τὸν Λιμένα τὸν εὐδίων, ἵνα πιστεῖ κραυγάζω σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον· κάθισμα.

ἤχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰ στίφη τῶν πιστῶν, εὐσεβῶς συνελθόντα, τὸν κήρυκα Χριστοῦ, Ἱερόθεον ὕμνοις, ἀξίως εὐφημήσωμεν, εὐσεβείας τὸν πρόμαχον, τὸν ἀήττητον, καὶ ἀσεβῶν καθαιρέτην, τὸν κηρύξαντα Θεὸν τοῦ σύμπαντος κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότη δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων, Σε γὰρ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κектῆμεθα ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν τὴν μόνην Πανάμωμον.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμε. ἤχος δ'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στιχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλ. κατὰ Ἰωάννην,
(Ζῆτει τῇ ιγ', τοῦ Νοεμβρίου).

Ὁ Ν'. Καὶ τὸ Ἰδιόμελ. ἤχος πλ. β'. (Ἀγάθωνος).

Χοροβατῶν ἐν οὐρανοῖς, καὶ τῷ ἀδύτῳ φέγγει καταλαμπόμενος πάνσοφε, μὴ διαλίποις ἐποπτεύων τοὺς ἐπὶ γῆς ἁμασι τὴν πανέορτον γεραίροντες μνήμην σου, καὶ τῷ Χριστῷ καθικετεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου δῶω, ὁ

Κανὼν τῆς Θεοτόκου οὗ ἡ ἀκροστιχίς

Ταύτη καὶ ἡ δέησις ὀγδόη πρέπει. Φωτίου

Ὡδὴ α'. ἤχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδοῦσας.

Τὸ στόμα μου πλήρωσον γλυκασμοῦ, τοῦ θείου Κόρη, καὶ κατάλαμψόν μου τὸν νοῦν, ὅπως ἀνυμῶ καὶ μεγαλύνω, τῶν οἰκτιρμῶν σου τὸ ἄπειρον πέλαγος,

Ἄσθενοῦσαν πάθει χαλεποῖς, τὴν πολυπαθῆ μου ἔοικτράν καὶ βαρυαλγῆ, καρδίαν ἰάτρευσον Παρθένε, τὸν ἱατρὸν τῶν ψυχῶν ἡ γεννήσασα.

Ὑπέρτερον δεῖξον με ἡδονῶν, παθῶν σαρκικῶν τε καὶ μερῶν βιωτικῶν, τῶν ἀνω ταγμάτων ὑπερτέρα, καὶ λαμπρότερα ἡλίου Θεόνυμφε.

Τὴν εὐλογημένην ἐν γυναιξί, καὶ δεδοξασμένην ἱκετεύω σε τῆς φωνῆς, τῆς εὐλογημένης ὑπακοῦσαι, τοῦ σοῦ Υἱοῦ, καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ με τυχεῖν.

Τοῦ Ἁγίου ὁ α'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν φωσοφόρον σου Παμμάκαρ, μνήμην σέβω.

Ποίημα Θεοφάνους

Ὡδὴ α'. ἤχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδοῦσας.

Τὸν οὐρανοφοιτὴν μυσταγωγόν, Θεόληπτον Παῦλον, τὸν τοῦ κόσμου σαγηνευτὴν, διδάσκαλον ἔχων θεωρίας, τῆς ἀνωτάτω μύστης γέγονας.

Ἡ πνευματοκίνητος ἐμφανῶς, τοῦ Παύλου σε γλῶσσα, φθεγγομένη τὰ τοῦ Θεοῦ, μυστήρια μάκαρ περιέσχες, καὶ θεηγόρον ἀπειργάσατο.

Νυττόμενος πόθῳ πνευματικῷ καὶ θείοις λογίοις, ἐν συνέσει προσομιλῶν, τῷ πάντων Δεσπότη πανιέρους θεολογίας ἀνατέθεικας. Θεοτοκίον.

Φωτὸς αἰδίου θεοπρεπὲς, δοχεῖον Παρθένε, γενομένη καὶ καθαρόν, κηλίδων με πάσης ἀμαρτίας καὶ μολυσμάτων πλῆθον Δέσποινα.

Ἐτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς
Ἰεροθέω ἄσμα σὺν πόθῳ δεύτερον μέλπω.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α. ἤχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Ἰμειρομένῳ προσάδειν σοι τῷ σοφῷ ὡς ἐν ζόφῳ ὄντι μοι, τῆς κακίας καὶ παθῶν, φωτισμὸν καὶ ἔλλαμψιν, διδ, τῷ φωτὶ παρεστηκῶς ἐπικατάπεμψον.

Εὐγε βοῶσοι παμμάκαρ, εὐγε τῆς σῆς νουνεχοῦς φρονήσεως καὶ συνέσεως πολλῆς τῆς μωρᾶς γὰρ λίαν σὺ σοφῶς, προκρίνας τὴν ἀληθῆ σοφίαν τεθαυμάστωσαι.

Ῥημάτων Παύλου τοῦ θείου ἀκουτισθεὶς ἀδιστάκτως ἔδραμες, πρὸς Θεὸν τὸν ἀληθῆ ἀγασθεὶς μακάριε, τὸν νοῦν, ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀυγαῖς, αἷς νῦν με καταλάμπρυνον.

Θεοτοκίον.

Ὁλος δὴ πλήρης ὑπάρχων ὁ τοῦ Θεοῦ, Θεὸς λόγος πάναγνε, ἀκνώτως ἐν τῇ σῇ κενοῦται καὶ ἅπαντες ἡμεῖς τοῦ πληρώματος αὐτοῦ Κόρη μετέσχομεν.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος ὄροφουργέ.

Ἡ περιδόξος πόλις, καὶ λογικὴ Δέσποινα, τοῦ Παμβασιλέως δυσώπει Θεοχαρίτῳτε, τῆς ἄνω πόλεως, οἰκήτορά με γενέσθαι, καὶ μὴ κατασχύνῃς με τῆς προσδοκίας μου.

Καταφύγιον κόσμου χριστιανῶν καύχημα σκέπη καὶ ἀντίληψις πάντων τῶν ἐλπίζόντων εἰς σέ, τὸν πεποιθότα σοι, μὴ σὺν κάμῃ ὑπερίδῃς, ἀλλὰ τῷ ἐλέει σου Δέσποινα σῶσον με.

Ἀπορία καὶ γνόφος, καὶ λογισμῶν σύγχυσις, τοὺς τὸν ἀνερμήνευτον τόκον σου ἐρμηνεύοντας καλύπτει Δέσποινα ὃν Μωϋσῆς γὰρ προεῖδε, γνόφῳ καλυπτόμενος, τοῦτον ἐγέννησας.

Ἰεροῦ παραδείσου, καὶ ζωηροῦ χώρου με, βρώσει δελεάσας δολία ὄφις ὁ δόλιος, μακρὰν ἐξώρισε, καὶ τῆς φθορᾶς τὸ χωρίον, τῆς Ἐδὲμ ἀλλάξασθαι, φθόνῳ παρέπεισεν.

Τοῦ Ἁγίου ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὡς Ἰερολογοῦντα, τὰ ἱερὰ γράμματα, καὶ τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον ἀνακηρύττοντα, πάντες τιμῶμέν σε, χαρμονικῶς συνελθόντες, μάκαρ Ἰερόθεε καὶ μακαρίζομεν.

Συντονία καὶ νεύσει, καὶ Θεϊκῷ ἔρωτι, πρὸς τὸν εὐεργέτην τῶν ὄλων ἀνατεινόμενος, τὸν νοῦν ἐλάμπρυνας, μαρμαρυγαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, καὶ ψυχὴν ἐφαιδρυνας, μακαριώτατε.

Φερωνύμως ἐκλήθης, καὶ ἱερὸν ἔνθεον, καὶ ἡγιασμένον θεόφρον, ὦφθης ἀνάθημα, τῷ παντοκράτορι, καὶ Ποιητῇ τῶν αἰώνων, καὶ ναὸν ἐκόσμησας τὸν ἐπουράνιον. Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ ταυύσας, καὶ τὸν τῆς γῆς ἀχραντε, γύρον ὁ κατέχων τὰ πάντα, φύσει Θεότητος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου, σωματικῶς κατεσχέθη, καὶ πιστοῖς σε στήριγμα, πᾶσιν ἀνέδειξεν.

Κανὼν Δεύτερος.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Θεὸς ὁ ἄγνωστος ἐκ σοῦ ἐγνωσται εἰσηγήσει, θεοκῆρυκος Παύλου, καὶ πιστεύεται ὁμοῦ, καὶ κηρύττεται πανταχοῦ, εὐφραδείᾳ ὄση στομυλία τε.

Ἐτέθης λύχνος φαεινὸς ἐπὶ γε τῆς λυχνίας, Ἰερόθεε μάκαρ Ἐκκλησίας τῶν πιστῶν, καταφωτίζων αὐτοὺς ταῖς σοφαῖς ἀεὶ διδασκαλίαις σου.

Ὡς ἑωσφόρος πρωϊνὸς ἐξανέτειλε κόσμῳ ἡ πανένδοξος μνήμη, Ἰεράρχου τοῦ σοφοῦ, καταλαμπρύνουσα πιστοὺς, τοὺς αὐτὴν πιστῶς γεραίροντας. Θεοτοκίον.

Ἄγνη Μαρία καὶ σεμνὴ, μακαρία ἐγένου, ὡς μακάριον μόνον, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Θεὸν τε πάντα δρακί, τῇ ἰσχύει τῇ αὐτοῦ συνεχόντα.

Κάθισμα ἤχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἀρεταῖς διαλάμψας πνευματικαῖς, Ἀποστόλων ὁμόφρων ταῖς διδαχαῖς, γέγονας πανόλβιε Ἰεράρχα Πατὴρ ἡμῶν, ἐκ γὰρ θείας ψήφου τὸν θρόνον ἐκόσμησας, ἐγκρατεῖα ἐντόνῳ ἐκθρέψας τὸ σῶμα σου, ὅθεν καὶ τὴν πίστιν ἐν ἀκριβείᾳ τρανώσας, ταύτην ἀπαράτρωτον, μέχρι τέλους ἐφύλαξας τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμά-

των ἄφροσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθω τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἔτερον ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πᾶσαν ἠρδευσας τὴν οἰκουμένην, ὡς περ νάμασι ταῖς διδασκαίς σου, τῆς εὐσεβείας ἐκβλύζων τὰ δόγματα, ἢ τῆς ζωῆς γὰρ πηγῆ, ὁ Χριστὸς ἐν σοὶ, ἐπανεπαύσατο ὡς Ἰερόθεε, Πάτερ Ὅσιε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡδή δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἡ κοιλία σου ἄχραντε, εὐρυχωρότερα οὐρανῶν γέγονεν τὸν ἀχώρητον χωρήσασα· ὃν δυσώπει σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Δωρεάν με ἐλέησον, νόσων τε παντοίων Κόρη ἀπάλλαξον, καὶ κολάσεως ἐξάρπασον, ἢ καταφυγὴ καὶ προστασία μου.

Ἐπὶ σοὶ ἀνατίθμι πᾶσαν προσδοκίαν τῆς σωτηρίας μου, καὶ τοῦ βίου τὴν κυβέρνησιν, κεχαριτωμένην ἄειπαρθενε.

Ἡ ἐλπίς μου καὶ καύχημα, ἢ καταφυγὴ ζωῆ καὶ ἀντίληψις, προστασία καὶ παράκλησις, σὺ ὑπάρχεις Κόρη πάνσεβάσμιε.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδή δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Ῥητορικᾶς, θεηγορίας ἐλάμπρυνας, τὰς χορείας, μάκαρ Ἰερόθεε, τὰς τῶν πιστῶν, καὶ τὸν ἱερόν, σύλλογον Θεόφρων, τῶν Ἀποστόλων κατηύφρανας, ἐκστάσει θειοτέρα, κεχηρημένος καὶ ψάλλων· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Ὁλος Θεῷ Ἰερωμένος γεγέννησαι, ὀλοτρόπως μάκαρ ἐξιστάμενος, ταῖς πρὸς αὐτὸν θεολογικαῖς, ἱερολογίαις, Ἰεροφάντορ Θεοληπτε, καὶ θεῖος ὑμνολόγος καὶ σοφὸς θεηγόρος, τοῖς παροῦσιν ἐμφρόνως κρινόμενος.

Νῦν καθορῶν, Πάτερ τὰ θεῖα τρανότερον, παρελθόντων, πάντων Ἰερώτατε, τῶν αἰνιγμάτων καὶ τῶν σκιῶν, ταῖς ἀληθεστάταις, τῆς θεοπτείας ἐμφάσει, δυσώπησον σωθῆναι, τοὺς

πιστῶς μελωδοῦντας· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε. Σὺ τὸν Θεὸν, τὸν ἀχώρητως χωρούμενον, ἐν κοιλίᾳ Παναγνε ἐχώρησας, ὡς καθαρὰ καὶ παρθενικαῖς καθωραϊσμένη, φαιδρότησιν ἄειπαρθενε· διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς εὐφημοῦμεν, καὶ τὸν τόκον σου πίστει δοξάζομεν.

Κανὼν δεύτερος. Ὡδή δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Σοφίας ἔλλαμψις, περιεχύθη σοι, οὐρανοῦ παμμάκαρ, ἢ ἐλλαμφθεὶς πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, καταλαμπρύνεις ἀληθῶς ταῖς λαμπραῖς θεηγορίαις σου.

Μωρὸν Χριστοῦ μου ὁ Σταυρὸς, σωφώτερον τῶν ἀνθρώπων, δι' αὐτοῦ γὰρ ἐμφανῶς, σοφὸς καταβέβληται, καὶ σωτηρία τῷ κόσμῳ καὶ ἀνάστασις δεδώρηται.

Ἄλλοις γέγονας ὡς Ἰερόθεε, τὸν Θεὸν γὰρ τὸν ἓνα σὺ σεβασθεὶς τὸν ὄλον ἀλήθειαν, τοὺς ψευδωνύμους καὶ πολλοὺς θεοὺς κατεμυκτήρισας.

Θεοτοχίον.

Σκοποῦται ἅπανα βροτῶν διάνοια, ἐρευνόντων Παρθένε. τὸν τοκετὸν, ὃν γὰρ προεώρακεν ἐν θυέλλῃ Μωϋσῆς ἐν ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὡδή ε'. Ὁρθρίζοντες.

Σωτήρα καὶ φιλόανθρωπον Κύριον ἢ τεκοῦσα, τῇ φιλοανθρωπία σου, τῆς σωτηρίας τρίβον μοι γνῶρισον.

Ἰλέψου ἐν ὄμματι Δέσποινα Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν, τὴν ἐμὴν ἴδε καὶ σῶσον με.

Στεφάνωσον ὡς ὄπλῳ Πανύμνητε εὐδοκίας, ἐν τῇ θεῖᾳ σκέπη σου, τὴν κεφαλὴν μου φρουροῦσα με.

Ὁ ὕψιστος σαρκοῦται ἐν μήτρᾳ σου, καὶ γεννᾶται Θεοτόκε ἄχραντε, καὶ κενουργεῖ τὸ ἀνθρώπινον.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδή ε'. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Ὁμοδίαιτος Μάκαρ, τῷ τῶν Ἀποστόλων ὑπάρχων συστήματι, σὺν αὐτοῖς ἐπέστης, τῇ κοιμήσει τῇ θεῖᾳ θεόπνευσσε τῆς τὸν Ζωοδότην, σωματικῶς ἡμῖν τεκοῦσης, Παναγίας ἀγνῆς θεομήτορος.

Ἵπερφυῶς ἐννοήσας, καὶ πρεσβυτικῶς τὰ ὑπὲρ λόγον θαύματα, ὑφηγήσω πᾶσι, τοῖς πιστοῖς δεχομένοις τὴν ἔλλαμψιν,

καὶ τὰς σὰς Παμμάρκαρ, συνοπτικὰς θεολογίας συνιέναι πο-
θοῦσι πανάριστε.

Πανολβίαις ἀκτίσι, τῆς ὑπερφουδῶν φωταυγίας λαμπόμενος
ἀκριβεῖα θεῶν ἀποδείξεων καὶ καθαρότητι, τῶν πολλῶν ἐ-
κράτεις χρόνου τριβῆ καὶ θεωρία, σοφωτέρα τὰ θεῖα μου-
μενος. Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε, τὸν ἀπεριόριστον φύσει θεότητος,
ἀνδρωθέντα λόγον, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους συνέλαβες, ἐξ
αἱμάτων Κύριε, παρθενικῶν διαπλασθέντα, ὑπὲρ λόγον καὶ
νόμον τῆς φύσεως.

Κανὼν δεύτερος. Ὡδὴ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ἦποχωροῦσι τὰ ἰσχυρά, τὰ τῆς οἰκουμένης καὶ σοφά, ὦ τοῦ
Σταυροῦ τῆς δυνάμεως! τοῖς ἀσόφοις ὄντως τὸν Χριστὸν ὡς
λόγον Θεοῦ, ἐν ἀσθενείᾳ τοῖς πᾶσι καταγγέλλουσι.

Νεκρώσας ἅπαντα τὰ ἐν γῆ, καὶ τῶν χαμαιζήλων μηδα-
μῶς, πάτερ μηδενὸς προσαπτόμενος, ὑπερήρθης ἄνω σοφέ,
εἰς γνῶσιν Θεοῦ τοῦ ὄντως ὄν θεηγορίαις ἐκήρυξας.

Ἦὄθω τῷ θεῷ σὺ πυρσευθεῖς, καταφλεγόμενη ἐν ψυχῇ τοῦ-
τον ἐζήτησας Ἄγιε, οὗ τῇ ἀγαπήσει προσέσχες αὐτὸ, ὅθεν
ἀκούεις παμμάρκαρ καὶ θεόληπτος. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ τὸν σὸν κόλπον ὦ Ἄ-
γνή, βαβαὶ σαρκοφόρος κάθηται ὡς ἐπὶ θρόνου ὄντος Ἁγίου
αὐτοῦ, ἀκατάληπτον τὸ θαῦμα σου Κόρη πέφυκε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Παλήνης ἢ κυήσασα Χριστὸν, τὸν αἷτιον Δέσποινα, τὸν ἄ-
γριον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου δυσωπῶσε ἡμέρωσον.

Δραμεῖν Θεοῦ ὁδὸν τῶν ἐντολῶν, τὴν ἐστενωμένην μου καρ-
δίαν τοῖς πάθεσι πλατυτέρα οὐρανῶν Κόρη πλατύνον.

Ὁὕ κέκτηται δακρύων ὀχετοὺς, ἵνα ἀποπλύνωμου τὰ ἄπειρα
πταισμάτα ταῖς πρεσβείαις σου ἀγνή τούτων ρύσαι με.

Ἡ Μήτηρ τοῦ ὑψίστου προσλαβοῦ, ἐκ πολλῶν ὑδάτων με
παθῶν εἰς μετάνοιαν ἀποστείλασα, ἐξ ὕψους τὴν χάριν σου.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ ς'. Ἰλάσθητί μου Σωτήρ.

Μυήσει θεοπρεπεῖ, τὴν θεῖαν γνῶσιν μουόμενος, τοὺς λό-

γους Πάτερ τοὺς σοὺς, ὡς δεύτερα λόγια, σαφῶς καταλέ-
λοιπας ἱερογνωσίαις, τὰς ψυχὰς ἡμῶν φωτίζοντα.

Μακάριος ἀληθῶς, ἐγένου Θεομακάριστε, κεκαθαρμένη ψυ-
χῆ, τὸ ὄντως μακάριον, καὶ μόνον ἐράσμιον, ἀγαπήσας ἀλ-
λος, τοῦ Σωτῆρος Ἱερόθεε.

Ἀχράντοις ἐπιβολαῖς ἐναπενίζων θεόληπτε, ταῖς νοηταῖς ἀ-
στραπαῖς, τῶν θεῶν ἐλλάμψεων, τῆς τούτων μεθέξεως, καὶ
φωτοδοπίας, κοινωνὸς ὄφθης μακάριε. Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον δοξάζομεν τὸν ὄντως ὄν-
τα Θεὸν, ἀρρήτως γὰρ τέτοκας, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν συν-
δεδραμηκότα, Παναγία Μητροπάρθενε.

Κανὼν δεύτερος. Ὡδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Θεολόγος ἄριστος, καθωράθης ἀληθῶς, θεολογῶν πανάρι-
στα, μυστηρίου τὴν γνῶσιν τοῦ δι' ἡμᾶς ἀρρήτως ἐκλάμ-
ψαντος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων Ἱερόθεε.

Ὠράθης ὡς ἄνθρωπος καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς, υἱὸς Θεοῦ ὁ
ἄχρονος, καὶ ἐν χρόνῳ ἐγένετο καθ' ἡμᾶς, ἦν δὴ συγκατά-
βασιν ὑψηγορίαν τῷ κόσμῳ ἀνικήρυξας.

Δι' ἄμετρον ἔλκος ἀνυψώθης ἐν σταυρῷ ὁ ἀπαθῆς θεότητι,
ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος τε δὴ καὶ Θεὸς ὃ καὶ σὲ ἀνείλκυσε πρὸς
ἑαυτὸν Παμμάρκαρ Ἱερόθεε. Θεοτοκίον.

Ἐκ ρίζης βλαστήσασα, ὦ Μαρία Ἰεσσαί, τὸν φυτουργὸν
προήνεγκας τὸν τοῦ κόσμου ξηράναντα τῷ Σταυρῷ τῷ θεῷ
φυτῷ αὐτοῦ, παραφυάδας, καὶ ὄλον ὑμερώσαντα.

Κοντάκιον ἤχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ

Τὸν ἱεράρχην Ἀθηνῶν ἀνευφημοῦμεν σε, ὡς μυηθέντες διὰ
σοῦ ξένα καὶ ἄρρητα, ἀνεδείχθης γὰρ θεόληπτος ὑμολόγος,
ἀλλὰ πρέσβευε παμμάρκαρ Ἱερόθεε, ἐκ παντοίων συμπτωμά-
των ἡμᾶς ρύεσθαι, ἵνα κράζωμεν. Χαίροις, Πάτερ θεόσοφε.

Ὁ οἶκος.

Ἄγγελος ἐξ ἀνθρώπων, ἀρεταῖς χρηματίσας, ὁ μέγας Ἱε-
ρόθεος πᾶσαν ὡς ὑπόπτερος ἐμυήθης τὸν νοῦν, τὴν οὐράνιον
γνῶσιν διὸ ἄσμασιν ὡς Ἄγγελον τιμήσωμεν, βοῶντες πρὸς
αὐτὸν τοιαῦτα.

Χαῖρε ὁ γυνὸς Χριστὸν διὰ Παύλου,
 Χαῖρε πολλοὺς πρὸς Χριστὸν ὁ στρέψας.
 Χαῖρε βίβλος θεοχάρακτος μυστηρίων θησαυρῆ,
 Χαῖρε πίναξ θεομόρφωτε καὶ διόπτρα Οὐρανοῦ.
 Χαῖρε φραγμὸς ἀσεβῶν παροδίας,
 Χαῖρε φωστῆρ τούς πιστοὺς καταυγάζων,
 Χαίροις πάτερ Θεόσοφε.

Στιχ. Ἱερόθεος Ἱερώθησοι πάλαι.
 Νῦν δ' αὖ μεταστάς, καὶ συνήφθη σοι Λόγε.
 Ἦοῖ σῆμα κάλυψε τετάρτη Ἱερόθεον.

Ἐκλογή ἐκ τοῦ ἐγκωμίου τοῦ σοφωτάτου ἀνδρὸς Εὐθυμίου
 μοναχοῦ Ζιγαδινοῦ τοῦ εἰς τὸν ἐν Ἁγίοις Πατέρα ἡμῶν
 Ἰσαπόστολον καὶ Ἱεράρχην Ἀθηνῶν μέγαν Ἱερόθεον,
 συγγραφεῖσα ὑπὸ Ἀγάθωνος Μοναχοῦ.

Τὸν Ἱερόθεον θέλω ἐγκωμιάσει τὸν Ἱερόν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον, εἶναι
 δὲ πρέπον τῷ ὄντι εἰς αὐτὸν, καὶ δίκαιον τὸ ἐγκώμιον, πρῶτον μὲν
 ἐπειδὴ καθὼς εἶχε τὸ θεῖον καὶ Ἱερόν ὄνομα Ἱερόθεος, τὸ ὁποῖον
 σημαίνει ἀφιερωμένον τῷ Θεῷ ἄνθρωπον, οὕτως εἶχε καὶ ἔργα θεῖα
 καὶ τοῦ Θεοῦ ἀξία, διὰ τῶν ὁποίων ἠγιασθη καὶ τῷ Θεῷ καθιερώθη
 καὶ προσφύεστατα συνεφώνησαν μετὰ τοῦ ὀνόματός του τὰ ἔργα του,
 δεύτερον δὲ ἐπειδὴ συνέζησε καὶ συναναστράφη μετὰ τῶν ἀφιερωμέ-
 νων τῷ Θεῷ Ἀποστόλων καὶ ἴσα μὲ ἐκείνους ἀξιώθη χαρίσματα, ἀπο-
 στολικὴν λαβὼν διακονίαν, Ἀποστολικὴν δόξαν, Ἀποστολικὴν Προε-
 δρίαν, ἄλλος, Ἀπόστολος καὶ ὢν καὶ φαινόμενος, τούτου ἕνεκεν δί-
 καιον εἶναι μετὰ τῶν Ἀποστόλων καὶ αὐτὸν νὰ τιμῶμεν καὶ νὰ ἐγ-
 κωμιάζωμεν ἐπειδὴ καθὼς ἀναντιρρήτως ἀποστολικῶς πᾶσαν τὴν
 ζωὴν αὐτοῦ διήνυσεν, οὕτω δικαίως καὶ σέβας ἀποστολικόν, καὶ ἔπαι-
 νοι ἀποστολικοὶ αὐτῷ ὀφείλονται καὶ ἐγκώμια, καθότι τὸ πρέπον
 ἀπαιτεῖ τῶν ἴσων πόνων νὰ εἶναι ἴσοι καὶ οἱ μισθοὶ καὶ τὰ στέφανα
 ὁμοία ὅστις δὲ τὸ Ἱερόν τοῦτο χρέος ἐκπληροῖ, καὶ σεβασμῶς τιμᾷ
 καὶ γοηραῖ, τὸν Ἱερόν τοῦτον ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ Ἱερόθεον εἰξεύρε-
 τε ποῖον ἔχει μισθόν, καὶ τίνα λαμβάνει τὴν ἀνταπόδοσιν; τὸ νὰ

γίνῃ καὶ οὗτος ἀξιόμισθος καὶ ἀξιοσέβαστος, ὡς ὁ ἐφημούμενος ἄγιος,
 καὶ παρὰ πάντων σεβασμῶς νὰ τιμᾶται καὶ νὰ ἐγκωμιάζεται.

Τούτου ἕνεκα προθύμως πρέπει ἅπαντες οἱ φιλόθεοι καὶ φιλέορ-
 τοι νὰ συντρέξωσι, καὶ γηθούσινως τὰς εὐκλεῖς αὐτοῦ πράξεις νὰ
 ἀναμνήσωσι, καὶ ἐκ τῶν καλῶν αὐτοῦ κατακίβρωσι νὰ ἀπολαύσωσι
 καὶ χορτάσωσιν, εἰς τὸ ὁποῖον πάντοτε μὲν, ἔξαιρέτως δὲ σήμερον
 κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς αὐτοῦ πανηγύρεως ἅπαντας πανταχόθεν τοὺς
 φιλοθέους προσκαλεῖ νὰ συνέλθωσι. Ἐκ τίνος λοιπὸν Πατρίδος κα-
 τάγεται ὁ Ἱερός Πατὴρ ἡμῶν Ἱερόθεος καὶ ἐκ τίνων ἐγενήθη γο-
 νέων καὶ πῶς καλῶς καὶ εὐγενῶς ἀνατραφεὶς καὶ ἐκπαιδευθεὶς καὶ
 εἰς μέτρον τελείας ἡλικίας φθάσας, κατέστη τοσοῦτον ἐπίσημος,
 ὥστ' ἐξεπέρασε καὶ αὐτοὺς τοὺς εὐκλεσεστάτους καὶ ὑπερενδόξους ἄν-
 δρας κατὰ τὴν φήμην καὶ τὴν ὑπόληψιν, οὐδεὶς μὲν τῶν ἱστορικῶν
 δὲν μᾶς τὸ ἐξιστόρησεν, ἐκ τῶν συγγραμμάτων ὅμως αὐτοῦ καὶ ἐκ
 τῆς ὑψηλῆς σοφίας του ἀπταιστος δυνάμεθα νὰ ἐπικρίνωμεν καὶ
 περὶ τῆς εὐγενούς ἀνατροφῆς καὶ νομίμου αὐτοῦ ἐκπαιδεύσεως. Ἐ-
 πειδὴ ὁ τοῦ ἀνθρώπου λόγος πάντοτε εἶναι ζωηροτάτη καὶ ἀπαραλ-
 λακτος εἰκὼν τῶν ἔργων του ὡς παρὰ πάντων ὁμολογεῖται ἀνδρὸς
 χαρακτήρ, ἐκ λόγων γνωρίζεται ὡς πολλάκις μάλιστα εἰς λόγος πα-
 ραμικρὸς ἀρκεῖ ἅπασαν νὰ παραστήσῃ τὴν ἠθικὴν τοῦ ἀνθρώπου κα-
 τάστασιν, ἐπειδὴ τὰ ἦθη τὸν λόγον παρομοιάζουσι καὶ ὁ λόγος τὰ
 ἦθη καὶ ὁ μὲν ἀξιεπαῖνος λόγος ἀξιεπαῖνα ἦθη σημαίνει, τὰ δὲ ἐπαι-
 νετὰ ἦθη ἐπαινετὸν λόγον γεννῶσιν οὗτος λοιπὸν ὁ λόγος ἀποδει-
 κνύει ὅτι καὶ ἡ γέννησις καὶ ἡ ἀνατροφή καὶ ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ Ἱε-
 ροθέου λίαν ἦσαν ἀξιεπαῖνα. Ἐπειδὴ τοσοῦτον ὑψηλὴ ἦτον τῶν λό-
 γων καὶ συγγραμμάτων αὐτοῦ ἡ σοφία, ὥστε οὐχὶ μόνον τῶν ἄλ-
 λων Ἱεραρχῶν καὶ Θεολόγων ἀνδρῶν τὴν σύνεσιν ὑπερέβαιναν, ἀλλὰ
 καὶ αὐτοῦ τοῦ Θεολόγου Ἀποστόλου Τιμοθέου μαθητοῦ Παύλου τοῦ
 Ἀποστόλου, ὡς αὐτὸς οὗτος φιλαλήθως ὁμολογεῖ τοῦτο ὁ Τιμόθεος.

Ὅτι μὲν λοιπὸν παιδιόθεν ὁ Ἅγιος οὗτος ἐγένετο τῶν καλῶν
 καὶ ἔργων καὶ λόγων ἐραστὴς θερμώτατος, αὐτὰ τὰ πράγματα τὸ
 κηρύττουσι. Ἐπειδὴ ἐκ πρώτης αὐτοῦ ἡλικίας ἐνώσας μὲ τὴν φυσι-
 κὴν εὐφυῖαν τοῦ νοῦς, τὰ εὐγενῆ καὶ χρηστὰ ἦθη, εἰς πᾶν εἶδος τῶν
 ἐγκυκλίων μαθημάτων καὶ ἐπιστημῶν ἐγένετο ἐμπειρώτατος καὶ
 ἐντελέστατος, καὶ περὶ μὲν σωματικοῦ πλοῦτου καὶ γηνίων κτημά-
 των ποσῶς δὲν ἐφρόντιζεν, ἕνα δὲ μόνον πλοῦτον ἐγίνωσκεν καὶ ὑπε-
 ρεπτόθει τὴν τῶν ἀρετῶν κτῆσιν καὶ τὴν τῶν ἐπιστημῶν κατανόησιν,

ἀλλ' οὐχὶ ἀμελῶς καὶ παρέργως, ἀλλὰ μετὰ ζεούσης καρδίας, καὶ γνώμης ἀνδρείας καὶ γενναιοφρονος, ἐπρωτίμα δὲ νουνεχῶς παρὰ τὴν μάθησιν τῶν ἐπιστημῶν τῶν ἀρετῶν τὴν κατόρθωσιν, καὶ κατὰ πῶρτον μὲν λόγον εἰς τὴν τῶν ἀρετῶν ἐργασίαν, φιλοπόνως ἠγωνίζετο, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον καὶ τὰς ἐπιστήμας καὶ πᾶσαν τὴν ἐγκύκλιον παιδεύειν φιλοτίμως ἐσπούδαζε, καλῶς γινώσκων ὅτι ἡ τῆς φιλοσοφίας καὶ τῶν ἐπιστημῶν σπουδὴ προηγουμένως χρεῖαν ἔχει τῆς τῶν ἀρετῶν πράξεως, καὶ τῆς τῶν χρηστῶν ἡθῶν καθαρότητος· διότι εἰς πονηρὰν καὶ ἐμπαθεῖ ψυχὴν ἡ σοφία ποτὲ δὲν εἰσέρχεται «εἰς γὰρ κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία» ἡ σοφία φησι.

Πόσης δὲ σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας χρεῖαν ἔχει, καὶ πόσους ἰδρώτας πρέπει νὰ χύσῃ ὅστις ἐπιποθεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν διὰ τοῦ λαμπροῦ τῶν ἀρετῶν καὶ ἐπιστημῶν εὐδύματος νὰ κοσμίῃ γινώσκουσιν ἀκριβῶς, ὅσοι διὰ τῆς πράξεως ἔμαθον, καὶ ἔργω τὰ καλὰ ταῦτα ἀπέκτησαν· καθότι ὅστις μάθει ἀφ' ὅσα πάθει, ἐκείνου καὶ ἡ γνώσις εἶναι βέβαια καὶ ἀδιάπταιστος, καὶ ὁ λόγος ἀληθής τε καὶ ἀξιόπιστος. Ἐπειδὴ τόσον τῶν ἀρετῶν ἢ κατόρθωσις, ὅσον καὶ τῶν ἐπιστημῶν ἢ κατανόησις μεγάλων πόνων καὶ ἰδρώτων καὶ χρόνων ἱκανῶν χρεῖαν ἔχουσιν· ὅτι γλυκὺς μὲν εἶναι ὁ τῆς παιδείας καρπός, ἀλλ' ἡ ρίζα πικρὰ καὶ ἐπίμοχθος, ὅθεν καὶ ἀπαιτεῖται νοῦς μὲν φιλήσυχος, ἀτάραχος, ἀρέμβαστος, καὶ ἀμετεώριστος, ἀγρυπνία δὲ συνεχεῖς καὶ ἀπαιστοί, καὶ ταλαιπωρία καὶ κακοπάθεια ἀπειράριθμοι· τὰ ὅποια καὶ καλῶς γινώσκων ὁ Ἱερὸς Πατὴρ ἡμῶν Ἱερόθεος πᾶσαν κατέβαλε σπουδὴν καὶ ἐπιμέλειαν, ὥστε κατὰ τε πράξιν καὶ θεωρίαν κατέστη ἀκρότατος, ὑπερβὰς ἅπαντας τοῦ καιροῦ ἐκείνου τοὺς εὐκλεεῖς ἀνδρας θεωρητικούς τε καὶ πρακτικούς. Ἐπειδὴ τοὺς μὲν πρακτικούς καὶ ἐναρέτους ὑπερέβαινε κατὰ θεωρίαν διὰ τῆς ὑψηλῆς σοφίας του, τοὺς δὲ θεωρητικούς καὶ πεπαιδευμένους ὑπερενίκα κατὰ τὴν πράξιν διὰ τῆς ἄκρας αὐτοῦ ἀρετῆς καὶ ἀσκήσεως, τοὺς δὲ πρακτικούς τε ἅμα καὶ θεωρητικούς ὑπερεῖχε κατὰ τὸν ὑψηλότερον βαθμὸν τῆς θεωρίας καὶ πράξεως εἰς τὸν ὅποιον αὐτὸς εἶχεν ἀνυψωθῆ ὑπὲρ ἅπαντας καθότι ἡ μὲν ὑψηλὴ σοφία του τὴν ἀμεμπτον ἐβεβαίωσε πολιτείαν του· ἡ δὲ ἐνάρετος πολιτεία του τὴν ὑψηλὴν ὑπεστήριξε παιδείαν του καὶ διὰ νὰ εἴπω συντόμως, ἅπαντα τὰ καλὰ, ὅσα πρὸς ἀρετὴν καὶ παιδείαν συντείνουσιν, μετὰ μεγίστης προθυμίας καὶ ἀναριθμῶν πόνων, ὡς φιλόπονος μέλισσα, εἰς ἑαυτὸν ἐθησάρυσεν, ἀλλ' οἱ μὲν πόνοι παρήλθον, ἡ δὲ δόξα αὐτοῦ διαμένει

αἰώνιος· μεγάλης δὲ φρονήσεως καὶ ἀγγινοίας ἔργα εἶναι τὸ ἐπιμαρδέστατον τοῦτο ἐμπόριον, τὸ νὰ δώσῃ δηλονότι τις κόπον πρόσκαιρον, καὶ νὰ λάβῃ δόξαν αἰώνιον, τὸ ὅποιον οἱ νέες οἱ μικρόφρονες ποτὲ δὲν δύνανται νὰ ἐπιχειρήσωσι.

Οὗτω λοιπὸν ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἱερόθεος τὴν πρακτικὴν ἀρετὴν βᾶσιν ποιήσας τῆς θεωρητικῆς, καὶ διὰ τῆς πράξεως τὴν θεωρίαν ζητήσας, ἔφθασεν εἰς τὸν ἀκρότατον τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς παιδείας βαθμὸν, καθ' ὅσον εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἐνδέχεται, καὶ ἐγένετο τελειότατος, καὶ τοιουτοτρόπως πρὸ τῆς ἐν Χριστῷ πίστεως, καὶ πρὸ τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ Ἀγίου Βαπτίσματος προκαθάρσας καὶ τελειοποιήσας ἑαυτὸν, ἐγένετο ἄξιος καὶ τῆς ἀμιμῆτου ἡμῶν πίστεως.

Οτε δὲ ὁ θεῖος Ἀπόστολος Παῦλος κηρύττων πανταχοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἔφθασε καὶ εἰς τὰς κλεινάς Ἀθήνας, τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν Ἀνάστασιν εὐαγγελιζόμενος, τινὲς δὲ τῶν ἐπικουρίων καὶ στωϊκῶν φιλοσόφων ἀντίθεον καὶ βλάσφημον τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ νομίζοντες, συλλαβόντες ἔφερον αὐτὸν εἰς τὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου περίφημον Δικαστήριον, ἵνα κριθεῖς καὶ κατακριθεῖς ἄξιαν λάβῃ τὴν καταδίκην τῆς βλασφημίας του, τότε ὁ Παῦλος σταθεὶς ἐν μέσῳ τοῦ Κριτηρίου τὴν θαυμασιωτάτην ἐκείνην δημηγορίαν ἐξεφώνησε, τὴν ἀφορμὴν τοῦ λόγου ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ βωμοῦ λαβὼν «Ἀγνώστῳ Θεῷ» διὰ τῆς ὁποίας τοὺς ἔλλογιμωτέρους καὶ σοφωτέρους τῶν ἄλλων φιλοσόφων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν εἴλκυσε πίστιν ἐν οἷς ἦν καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, καὶ γυνὴ τις ὀνόματι Δάμαρις, καὶ ἕτεροί τινες μετ' αὐτῶν, ὡς ταῦτα πάντα λεπτομερῶς ὁ Ἱερὸς Λουκᾶς ἱστορεῖ ἐν ταῖς Ἀποστολικαῖς πράξεσι, ὁ δὲ θεῖος πατὴρ ἡμῶν Ἱερόθεος πρὸ τοῦ Ἱεροῦ Διονυσίου εἶχε πιστεύσει, ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου προδιδαχθεῖς. Ἐπειδὴ ἂν τότε ἤθελε πιστεύσει, καὶ αὐτὸς μετὰ τοῦ θεοῦ Διονυσίου, δὲν ἤθελε τὸ σιωπήσει ὁ Ἱερὸς Λουκᾶς, ἀλλ' ἤθελεν ἀναφέρει καὶ αὐτὸν ἐξ ὀνόματος, ἐπιστημότερον τοῦ Διονυσίου ὄντα καὶ πάντων τῶν ἄλλων κατὰ τε παιδείαν καὶ ἀρετὴν ὑπέρτερον· «οὐ γὰρ ἂν εἰ τηνικαῦτα καὶ οὗτος μετὰ Διονυσίου πιστεύσας, ἐκολλήθη τῷ Παύλῳ», παρεσιώπησεν ὁ θεῖος Λουκᾶς, τοῦ μὴ καὶ αὐτὸν ἐξ ὀνόματος μνημονεύσας, ἐπισημοτέρου ὄντος καὶ σοφία καὶ ἀρετῇ διαφέροντος (ἐπικρίνει ὁ σοφὸς Εὐθύμιος ὁ Ζιγαδηνὸς ἐν τῷ εἰς τὸν Ἅγιον τοῦτον ἐγκωμίῳ αὐτοῦ).

Εν τοσοῦτῳ, ἀφ' οὗ ὅτε Θεῖος Πατὴρ ἡμῶν Ἱερόθεος καὶ ὁ Ἀρεο-

παγίτης Διονύσιος τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐδέχθησαν, διδάσκονται ἀμφότεροι ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πάντα τὰ τῆς πίστεως δόγματα, καὶ τῶν τότε πιστευσάντων Χριστιανῶν χειροτονοῦνται Ἐπίσκοποι, ὁ δὲ θεῖος Διονύσιος καὶ τοῦ Ἱεροθέου μαθητῆς, ἐχηρημάτισε κατὰ τε τὴν ἐξω σοφίαν καὶ τὰ τῆς Θεολογίας ἀπόρητα, ἐκ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ στοχασθῶμεν, πόση ἦτον ἡ τοῦ Ἱεροθέου ἐπιστημονικὴ τε καὶ Θεολογικὴ σοφία, ὅταν τοσοῦτον μέγαν Μαθητὴν ἠδυνήθη νὰ ἀναδείξῃ ὁποῖος ἦτον ὁ Ἀρσοπαγίτης Διονύσιος. Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἀψευδῆ τοῦ Κυρίου ἀπόφασιν, δὲν εἶναι ὁ μαθητῆς τοῦ Διδασκάλου αὐτοῦ ἀνώτερος, ἀλλὰ μὴν ὁ τοῦ Ἱεροθέου μαθητῆς Διονύσιος ὁμολογουμένως ὑπερβαίνει πάντα σοφὸν ἀκρότατον, πολλῶ μᾶλλον ἄρα ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ Ἱερόθεος «αὐτάρκη ταῦτα (λέγει ὁ σοφὸς Εὐθύμιος) τῆς θεοειδοῦς ἐκείνου (τοῦ Ἱεροθέου) διανοίας καὶ ὑψηλῆς ἐμφάνει τὸ κλέος» δι' ὧν δηλοῦται σαφῶς, ὅτι καὶ τῷ Θεῷ Παύλῳ καὶ τῷ μεγάλῳ Ἱεροθέῳ μαθητευθεὶς ὁ Θεόληπτος Διονύσιος, δι' ἀμφοτέρων ἐμυήθη τὰ κρείττω καὶ τελειότερα τῆς τε οὐρανόου καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς σοφίας» μεγάλως δὲ εὐγνωμονεῖ πρὸς τὸν Διδάσκαλον αὐτοῦ Ἱερόθεον ὁ Ἀρσοπαγίτης Διονύσιος, καὶ θαυμάσια πλέθει ἐγκώμια, πολλαχοῦ τῶν ἀθανάτων ἐκείνων συγγραμμάτων αὐτοῦ, μέγαν ἥλιον ὀνομάζων αὐτόν, κλεινὸν καθηγεμόνα, θεῖον Διδάσκαλον, Ἱερομύστην, ὑμνολόγον θεόληπτον, καὶ ἄλλα πάμπολλα, ὥστε οὐκ ἂν ποτε πρὸς οὕτω μέγαν ἥλιον, ἀντειπεῖν ἐπιχειρήσαιμεν, καὶ «ταῦτα καὶ τῷ κλεινῷ καθηγεμόνι ὑμνηται λίαν υπερφυσῶς (Διον. Ἀρσοπαγ. ἐν τῷ περὶ θεῶν ὀνομάτων) τὰ δὲ Ἱερά αὐτοῦ (τοῦ Ἱεροθέου) συγγράμματα ἀποφαίνεται, ὅτι ἐπιστημονικῶς καὶ μετὰ γηρακείας ἔγραψε τῆς περὶ τὰ θεῖα νοήσεως, καὶ ὅτι ὡς ἄλλην Ἀγλίαν Γραφὴν πρέπει νὰ τὰ νομίζωμεν, ὥσπερ τινα δευτέρα λόγια καὶ τῶν θεοχρίστων ἀκόλουθα» (ὁ αὐτὸς αὐτόθι) ἔχει δὲ καὶ ἰδιαίτερον κεράλκιον πρὸς τὸν Ἀπόστολον Τιμόθεον, ὅπου γνωστοποιεῖ, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ θεῖος Τιμόθεος λαβὼν παρὰ τοῦ Διονυσίου τὸ ὑψηλότατον τοῦ Ἱεροθέου σύγγραμμα, καὶ μὴ δυνήθεις νὰ τὸ ἐννοήσῃ, τὸ ἐπέστρεψε πρὸς τὸν Διονύσιον, παρακαλῶν αὐτόν νὰ τὸ ἐξηγήσῃ, ὡς τοῦ Διδασκάλου αὐτοῦ σύγγραμμα, καὶ ἐξηγημένον πρὸς αὐτόν νὰ τὸ πέμψῃ καὶ πολλάκις ἡμᾶς καὶ αὐτὸς εἰς τοῦτο προέτρεψας, καὶ τὴν γε Βίβλον αὐτὴν ὡς ὑπεραίρουσαν ἀνταπέσταλας. (Κεφ. Γ'.) Τοῦτο λοιπὸν μόνον ἀρκεῖ ν' ἀποδείξῃ, ὁποῖος ἦν τὴν σοφίαν ὁ Ἱερός Πατὴρ ἡμῶν Ἱερόθεος, ὅταν ἡ Βίβλος αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἀπο-

στόλου Τιμοθέου ὑπερέβαινε τὴν κατάληψιν, καὶ διὰ τοῦτο ἔζητει παρὰ τοῦ Ἱεροῦ Διονυσίου τὴν ταύτης ἐξήγησιν.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ Θεοδόχου σώματος τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου, μαρτυρεῖ ὁ αὐτὸς Διονύσιος, ὅτι συμπαρὴν καὶ ὁ Ἱερόθεος ὑπὸ νεφέλης ἀρπαγῆς, καὶ ὅτι ὕμνος τότε ἐμελώδησε καὶ ἐπιταφίους ὠδὰς εἰς δόξαν τῆς Θεομήτορος, ὑπερβαίνουσας πολλῶ τῷ μέτρῳ τὰς τῶν ἄλλων Ἱεραρχῶν ὠδὰς καὶ ἐγκώμια, τὰ ὁποῖα καὶ αὐτοὶ οἱ Θεοὶ Ἀπόστολοι ὑπερβαυμάζοντες, ἐφύλαττον εἰς τὴν μνήμην των, καὶ εἰς πολλοὺς πολλάκις αὐτὰ ἀνέφερον, ὡς καὶ τοῦτο ὁ αὐτὸς μαρτυρεῖ Διονύσιος, λέγων πρὸς Τιμόθεον τὸν Ἀπόστολον «πολλάκις οἶδα παρὰ σοῦ καὶ μέρη τινὰ τῶν ἀθεαστικῶν ἐκείνων ὑμνωδιῶν ἐπακούσας» ἐνθυμοῦμαι λέγει ὁ Τιμόθεε, ὅτι πολλάκις ἤκουσα ἐκ στόματός σου καὶ περικοπὰς τινὰς ἐκ τῶν Θεολήπτων ἐκείνων ὕμνων καὶ ἐγκωμίων, τὰ ὁποῖα ὁ ἐμὸς θεῖος Διδάσκαλος Ἱερόθεος ἐξεφώνει πρὸς τὴν Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον ὅλος ἔνθους, ἐξῶ ὧν ἑαυτοῦ καὶ μετὰ τῆς ὑμνουμένης Θεομήτορος ἠνωμένος τῷ πνεύματι, πάθος πάσχων ἀπαθὲς καὶ μακάριον, καὶ καθὼς μεταξὺ τῶν Ἱερῶν Ἀποστόλων τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς ὁ Θεὸς Παῦλος διέπρπε καὶ ὑπερέτεχεν εἰς τὰ τῆς Δεσποίνης ἡμῶν ἐγκώμια, οὕτω μεταξὺ τῶν Ἱεραρχῶν προηγείτο καὶ ὑπερέλαμπεν ὁ Ἱερός Ἱερόθεος, πάντων κρατῶν, πάντων ὑπερέχων, καὶ παρὰ πάντων ἐφ' ὧν ἠκούετο καὶ ὠρατο, θεόληπτος καὶ θεῖος ὑμνολόγος κρινόμενος.

Τὸν τοιοῦτον λοιπὸν καὶ τοσοῦτον κατὰ τε ἀρετὴν καὶ σοφίαν μέγαν καὶ Θεοῦτατον ἄνδρα μὲ τίννας νὰ τὸν παραβάλωμεν καὶ πῶς νὰ τὸν ὀνομάσωμεν ; μὲ τοὺς ἄνλους Ἀγγέλους, καὶ Ἀγγελον νὰ τὸν ὀνομάσωμεν ; καὶ βεβαιότατα, διότι ἀγγελικῶς ἐν τῷ κόσμῳ ἐπολιτεύθη, καὶ ἔνσαρκος Ἀγγελος ἀνεφάνη μὲ τοὺς Ἀποστόλους, καὶ Ἀπόστολον νὰ τὸν ὀνομάσωμεν ; καὶ βεβαιότατα διότι Ἀποστολικὴν ἐγχειρισθεὶς διακονίαν, ἀποστολικῶς τὰ χρέη αὐτῆς ἐξετέλεσε μὲ τοὺς Μάρτυρας, μὲ τοὺς Ἱεράρχας, καὶ Διδασκάλους ; καὶ βεβαιότατα, διότι ὡς μὲν μάρτυς καὶ διὰ λόγων, καὶ δι' ἔργων καὶ ἀγῶνων τὴν τῆς πίστεως ἀλήθειαν ἐμαρτύρησε, ὡς δὲ Ἱεράρχης κανονικῶς καὶ νομίμως Ἀρχιερατεύσας, τῷ Θεῷ εὐηρέστησε καὶ ὡς Διδάσκαλος ὑπὲρ πάντας τὰ διδασκαλικά χρέη ἐξεπλήρωσεν, ἀλλὰ καὶ οὐρανὸν, καὶ ἥλιον, καὶ σελήνην ἐὰν αὐτὸν ὀνομάσωμεν, ἀληθεύομεν, διότι καὶ αὐτὸς διὰ τῶν ἀειφώτων ἔργων καὶ λόγων αὐτοῦ ὡς δι' ἀστέρων λαμπρυνόμενος τὴν τοῦ Θεοῦ δόξαν, τὴν ἔνσαρκον τοῦ Θεοῦ λόγον

οικονομίαν ἐδιηγίθη, καὶ τὸ τῆς ἀγνοίας καὶ εἰδωλολατρίας σκότος διὰ τῆς ἀληθοῦς θεογνωσίας ἀποδιώξας, πᾶσαν κατηύγασε τὴν ὑψηλίον, ἀλλὰ καὶ σκευὸς ἐκλογῆς ἄλλον Παῦλον, καὶ υἱὸν βροντῆς, δεύτερον Θεολόγον ἐν αὐτὸν ὀνομάσωμεν, μεθ' ὑπερβολῆς δὲν τὸν ἐγκωμιάζομεν. Ἐπειδὴ καὶ τοῦ Παύλου ἐπλούτει τὸν διακαῆ πρὸς τὸ κήρυγμα ζῆλον, καὶ τῆς τοῦ Ἰωάννου Θεολογίας τὸν παγκόσμιον καταπληκτικὸν ἦχον, διὰ τοσοῦτων στεφάνων ἢ ἀρετῆ αὐτὸν κατεκόσμησε, διὰ τοσοῦτων ἀγαθῶν ἢ φιλοσοφία αὐτὸν κατεποίηκε.

Τίνα λοιπὸν ἐκ τῶν προνομίων καὶ χαρίτων αὐτοῦ νὰ θαυμάσῃ τις πρότερον; ἢ ποία γλώσσα ρητορικωτάτη θέλει δυνηθῆ νὰ ἐφεύρῃ τῶν τοσοῦτων καὶ τοιούτων κατορθωμάτων πρέποντα τὰ ἐγκώμια; ἐπειδὴ ὅταν μία ψυχὴ εἰς ἑαυτὴν συναθροίσῃ ἅπαν καλόν, ὑπερnick ἅπαν ἐγκώμιον, ὅθεν ἐγὼ ἐν ἔτι πρὸς τοῖς εἰρημίοις εἰπὼν, θέλω καταπαύσει τὸν λόγον μου, ὅτι δηλαδὴ μετὰ τοσοῦτων καὶ τοιούτων λαμπρῶν κατορθωμάτων καὶ προτερημάτων ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἱερόθεος ἐν βαθυτάτῳ γήρατι τελευτήσας, ἠξιώθη τῆς τῶν Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν, καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἁγίων ζυγαυίας καὶ συνοικίσεως ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς καθιεκετεύων τὸν Ὑψιστον ἵνα ἀπαράχως τὸ τῆς παρουσίας ζωῆς πέλαγος διαπλεύσαντες, εἰς τοὺς γαληνοὺς καὶ ἀκυμάντους Διμένους τῆς τῶν Οὐρανῶν βασιλείας καταντήσωμεν.

Ἄξιαι λοιπὸν εὐμενῶς, Πάτερ Θεοῦτατε, τὰ παρ' ἡμῶν εὐλαβῶς προσφερόμενα, τὰ παρὰ σοῦ ἀντιδίδων ἡμῖν, ὅσα διὰ τῶν πρεσβειῶν σου νὰ ἀντιδώσῃς δύνασαι· ἤδη μὲν εὐεξίαν σώματος καὶ ψυχῆς, ἀμαρτιῶν ἄφρασι, πειρασμῶν ἀπαλλαγὴν, καὶ τέλος βίου Θεῶ εὐάρεστον, πρὸς δὲ τὸ μέλλον, τὴν ἐκ δεξιῶν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μετὰ τῶν Ἁγίων παράστασιν, ἧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Οὗτος τῶν ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἐννέα Βουλευτῶν εἰς ἦν, προκατηγῆθεις δὲ παρὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Ἐπίσκοπος χειροτονεῖται Ἀθηνῶν· καὶ αὐτὸς τὸν μέγαν Διονύσιον τὴν εἰς Χριστὸν κατηχεῖ πίστιν. Αὐτὸς δὲ καὶ ἐπὶ τῇ κηδεῖα

τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἦν ἐξάρχων, ἐπὶ τῇ συνελεύσει τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων· ὅλος ἐκδημῶν· ὅλος ἐξιστάμενος, καὶ παρὰ πάντων ὧν ἠκούετο καὶ ὠρατο θεόληπτος, καὶ Θεὸν τῇ πολιτείᾳ καὶ τοῖς κατορθώμασιν εὐφράνας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτοῦ Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς Κανὼν τῆς Θεοτόκου, Ὡδὴ ζ'. Παῖδες ἑβραίων.

Πίστει καὶ πόθῳ σοι προστρέχω, τῶν πταισμάτων ταῖς σειραῖς κατεσφιγμένος, διὰ σπλάγγχνα ἐλέους, λύσον με βοῶντα, εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ῥεῖθρον Ἰάσεως μοι βλύσον· καὶ κατάσβυσον τὴν κάμινον Παρθένε, ἡδονῶν καὶ παθῶν, πταισμάτων τε καὶ νόσων, σὺ γὰρ βλυστάνουσα, ζωῆς θείας γλυκὺ ρεῖθρον.

Ἐλαφος διατετρωμένος, Παναμώμητε βολίον ἰοβόλοις, τοῦ ἐλέους τοῦ σοῦ, διψῶ πιεῖν ρανιδας, ὡς τὸν ἰὸν ἐκκρούσωμαι, τὸν ποτὲ θανατηφόρον.

Πᾶσαν εἰς σὲ τὴν προσδοκίαν, ἀνατίθημι Παρθένε τῆς ζωῆς μου, μὴ παρίδης διό, ἀλλ' οἴκτειρον καὶ σῶσον, καὶ τῆς ἐκεῖ με λύτρωσαι, αἰωνίου καταδίκης.

Κανὼν πρῶτος, ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασις

Ἁγίων τὰ ἅγια, κατανοῆσαι σπεύδων μακάριε, καθαρότητι βίου, καὶ θεωρίας θείας ἀκρότητα, σοφῶς ἐκτήσω, καὶ ψάλλων ἐκραύγαζες, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥημάτων ὁ φόγγος σου, καὶ συγγραμμάτων ἢ καλλιέπεια κατευφραίνει τοὺς πόθῳ προσομιλοῦντας καὶ διανίστησι, πρὸς ὕμνωδιαν κραυγάζων διδάσκουσα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μονάδα Θεότητος, γνωριζομένην ἐθεολόγησας, ἐν προσώπων Τριάδι, καὶ ὕμνουμένην ἐν ὑποστάσει, τρισὶ θεόφρον, καὶ ψάλλων ἀνέμελπες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Νομίμων τῆς φύσεως, παρθενομήτορ ἀνευ γεγέννησας, τὸν δεσπόζοντα πάντων τῶν ὀρωμένων καὶ νοουμένων Ἀγνή· δν

ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν δεῦτερος. ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν Κάμινον. Ὑπομένων μὲν ὑπέμεινας, ἀνάστασιν εὐαγγελιζομένη σφῶς, ἀποστόλῃ δὲ Θεοπνεύστῃ καὶ τὸν Ἰησοῦν, παρ' οὗ καὶ ἐξέμαθες βοῶν, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῖς παντέρπνοις Ἱερόσοφε ῥήμασι, Διονυσίου ὡσίν, ἃ δὴ προεδιδάχθης ἐκδιδάξας καὶ αὐτὸν ὡσαύτως κατέπεισας βοῶν, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Εὐφροσύνης ἡμῖν πρόξενος ἐγένετο Ἅγιε ἡ μνήμη ἡ σὴ, ἐν ἧ συμφώνως ὡς Ἱεροφάντορα Θεοῦ, ἐν ὕμνοις σε ἅπαντες πιστοὶ, ἀνευφημοῦμεν εὐλαβῶς πανηγυρίζοντες. Θεοτοκίον.

Ῥαθυμίαν με κρατούμενον διεγείρον πρὸς ἐργασίαν Ἀχραντε, θείων πράξεων, ἐνισχύουσά με, κατ' ἐχθρῶν. ἀεὶ πολεμούντων με δεινῶς καὶ ἐναντίοις λογισμοῖς δελεαζόμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ ἡ'. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Ἐν τῇ νηδίῃ σου τὸν πρὸ σοῦ συλλαβοῦσα Θεομήτορ ἄχραντε Μαρία, τέτοκας ἀφράστως Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

Ἵνα δοξάζω καὶ προσκυνῶ μετὰ δέους, σοῦ τὸ πάνσεπτον ὄνομα Κόρη, θλίψεώς με πάσης, ἐκλύτρωσαι καὶ βλάβης.

Φέρεις ὡς βρέφος ἐν ταῖς Ἀγίαις χερσί σου, τὸν τὰ πάντα φέροντα τῷ λόγῳ· ὅθεν σὺν αὐτῷ σε ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Ὡς ἀσφαλῆ σε, ἐλπίδα μόνην κατέχων, καθικετεύω, ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων, ἄχραντε Μαρία, ἐκλύτρωσαι με τάχει.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ ἡ'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ἡ πανσθενὴς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου ἐνέργεια, τῇ καθαρωτάτῃ σου ψυχῇ σκηνώσασα, θεοληπτον κήρυκα, καὶ θεηγόρον ἔδειξεν, ἱεροπρεπῶς τὸν Λυτρωτὴν ἀνυμνοῦντα, καὶ πίστει μελωδοῦντα. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μετ' εὐσεβοῦς ζητήσεως, ἐρευνήσας τὰ ἄρρητα τῆς οικονομίας τοῦ Χριστοῦ μυστήρια, τρανῶς ἐφανέρωσας, ὑψηγορία χρώμενος, καὶ τῇ γλυκυτάτῃ τῶν σῶν λόγων συνθήκη βοῶν

ἀδιαλείπτως. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ πανολβία χάρις σε, θειοτέρας ἐμπνεύσεως, καὶ θεολογίας ἀκριβοῦς ἐνέπλησεν, ἐντεῦθεν ἀνέβλυσας, ὡς ποταμοῦς τὰ δόγματα, τοὺς τῶν Ἀποστόλων κατευφραίνων χορείας, μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλεις. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην Πάναγνε σὴν ψυχὴν μου τοῖς πταίσμασι, καὶ κεκαμωμένην ἰσθόλῳ δήγματι, Θεὸν τὸν δυνάμενον, ζωοποιεῖν τὰ σύμπαντα, ἡ ἀπειρογάμως ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ἀνάστησον βοῶσαν. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεῦτερος. ᾠδὴ ἡ'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις.

Ὀλικῶς ἀγαπήσας, σὺ τὸ ἀκρότατον ὄρεκτῶν ἐγχατεία πάτερ ἐκέχρησο· ἅπαντα γὰρ σὺ ὑπερεῖδες πανόλβιε, οὗ καὶ ἀπολαύεις, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Νευργεῖται ἐκ πλάνης πρὸς τὴν ἀλήθειαν, μετελθὼν ὡς ἐχέφρων ὦ Ἱερόθεε, εἶδωλα γὰρ ἀργυροχρῆσου ἔλιπες, καὶ Θεῷ προσῆλθες τῷ ζῶντι εἰς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μὴ μὲ στήσεις ἐν ὥρᾳ Δέσποτα κρίσεως, μετὰ τῶν καταχρίτων ὄντα κατάκριτον, ἀλλὰ τὸν πικρὸν στεναγμὸν μου δεξάμενος, σῶσον με πρεσβείαις τῆς σῆς Μητρὸς οἰκτιρμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Τοὺς σοὺς οἰκτροὺς οἰκέτας, οἰκτεῖρησον Παρθένε, ἀνιαροῦτε παντὸς ἐλευθέρωσον, ἐπιφορὰς ἐπιούσας ἀναχαιτίζουσα.

Ἰλάσθητι Σωτήρ μου, πᾶσι τοῖς τιμῶσι, τὴν ὑπερένδοξον ὄντως Μητέρα σου, καὶ παραδείσου τῆς δόξης δεῖξον αἰκῆτορας.

Ὅδὸν κακίας πάσης ἔδραμον εὐτόνως, τῶν ἀρετῶν τὴν ὁδὸν δὲ παρέδραμον, ὁδὸν μοι γνώρισον Κόρη, ἐν ἧ πορεύσομαι.

Ἦμνον σοι τελευταῖον, πρῶτον τε καὶ μέσον, τοῦ Ἀρχαγγέλου τὸ χαῖρε προσφέρω σεμνή· σοὶ γὰρ κατάλληλον ἄλλον εὔρεῖν οὐ δύναμαι.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Σοφίας ὑπερσόφου ὡς ἐραστής, γεγονῶς τῶν χαρίτων τὸν

στέφανον, τὸν εὐπρεπῆ χαίρων ἐχομίσω νῦν παρ' αὐτῆς, καὶ χορευτῆς οὐράνιος, περὶ τὸν τῶν ὄλων Δημιουργόν, γενόμενος δυσώπεις, σωθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς σὲ ὑμνοῦντος Ἱερόθεε.

Ἐσκήνωσας τὰς ἄνω θείας αὐλάς, καὶ μονὰς αἰωνίους κατώκησας, καὶ στρατιαῖς νῦν συνεορτάζεις Ἀγγελικαῖς, σὺν Ἀποστόλων τάγμασι, οἷς καὶ συναυλίῃ χαρμονικῶς, μεθ' ὧν καὶ συναγάλλῃ, τοῖς πίστει σε τιμῶσι, θείαν εἰρήνην ἐξαιτούμενος.

Βεβαίας ἀντιδόσεις ἀπολαβὼν, ὧν ἐν γῆ τὰς ἐμφάσεις ἐκέκτησο, διηνεκεῖ, πόθῳ ἀνανεύων πρὸς τὸν Θεόν, νῦν ἐκτενῶς ἰκέτευε, Πάτερ Ἱερόθεε ἱλασμόν, δοθῆναι τῆς ἐν πίστει τὴν μνήμην σου τελούσι, τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερον.

Θεοτοχίον.

Ὁ Μῆτηρ τοῦ τῶν ὄλων Δημιουργοῦ, μητρικῆ παρρησία δυσώπησον, τὸν σὸν Υἱόν, σώσαι δυναστείας τυραννικῆς, τοὺς αἰχμαλώτους δούλους σου, καὶ συκοφαντίας τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων καταργῆσαι, γαλήνην τε βραβεῦσαι, καὶ σωτηρίαν τοῖς ὑμνοῦσι σε.

Κανὼν δευτέρος. Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἐν σοὶ ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, διηνεκῶς οἰκήσασα, τοῖς πέρασιν ἔδειξεν, ὑψηγῆτὴν πανάριστον, δογμάτων Θεοῦ. τούτων δ' ὑψηγορίαις, πιστοὺς εὐφραίνοντα, τοὺς ἐν ὑμνωδίαις ἱεραῖς σὲ μεγαλύνοντας.

Λαμπρὸς τῷ βίῳ καὶ κατορθώμασιν, ὡς γεγονῶς ἐν γῆ Ἀποστόλοις συνεφίστασαι, τῇ θείᾳ κοιμήσει τῆς Μητρός τοῦ Θεοῦ, ἣν Ἱερολογίαις Πάτερ θεόληπτε, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐξ αὐτῆς παμμακάριστε προέπεμψας.

Παρεῖναι ἔδει ὦ Ἱερόθεε, σοῦ τὴν αὐδὴν τὴν πᾶσαν ἀκοὴν καθηδύνουσαν, καὶ ἐμοὶ τῷ ἀναύδῳ τε καὶ πᾶσιν ἰσχνῶ μέλπειν σ' ἐπιχειροῦντι· ἀλλ' ἐπίδω Ἄγιε, τοῖς ἐξ εὐμενίας κἂν μικροῖς προσφερομένοις σε

Θεοτοχίον.

Ὡς σὺ οὐδέποτε κεχαρίτωτε, ἐκ γενεῶν ἀρχαίων οὐδεμία πανάμωμε· σὺ γὰρ μόνῃ τὴν πασῶν ἀσύγκριτον ἔσχες ἀγιω-

σύνην καὶ καθαρότητα, ὅθεν ὑπεδέξω τὸν Θεόν ἐν σοὶ σαρκούμενον.

Ἐξαποστειλ. Τοῖς μαθηταῖς.

Ὁ τοὺς σοφοὺς δρασσόμενος τῇ αὐτῶν πανουργία μόνος Θεός ὁ πάνσοφος, καὶ σὲ αὐτὸν ἐδράξατο· διὰ τῆς Παύλου σαγήνης ἔγνω γὰρ ὡς μωρία παρὰ Θεῷ σαφῶς ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου σοφία, διὸ μωρός, ἐν τῷ κόσμῳ γέγονας, ἵνα γένη παρὰ Θεῷ πανόλβιε, σοφός ὡς καὶ ἐγένου,

Ἐτερονί Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ὅτε ἡ Μῆτηρ τοῦ Λόγου, πρὸς τὰς ἐκεῖ καταπαύσης, μεταναστεύουσα ὠφθη, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις, σὲ, Ἱερόθεε ὕμνοις, ἐπέστῃς ταύτην προπέμπων. Θεοτοχίον.

Ἐν τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου, Παναγία Παρθένε, παρῆν ὁ Διόνυσιος, σὺν τῷ Ἱεροθέῳ καὶ Τιμοθέῳ τῷ θείῳ ἅμα τοῖς Ἀποστόλοις, ἕκαστος ὕμνον ἄδοντες, πρόσφορον τῇ σῇ μνήμῃ μεθ' ὧν καὶ νῦν πᾶσα γλῶσσα, βρότειος ἀνυμνεῖ σε, τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν, καὶ τοῦ κόσμου προστάτην.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἤχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

(Ποίημα Ἀγάθωνος Μοναχοῦ.)

Δεῦτε τῆς σοφίας τὴν πηγὴν καὶ Θεολογίας τὴν βρύσιν τὴν ἀδαπάνητον, κήρυκα τὸν ἐνθεον καὶ ἱερώτατον Ἱερόθεον ἀπαντες, ὑμνήσωμεν πόθῳ, οὗτος ἐκάστοτε ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς, δέησιν ποιεῖται Κυρίῳ, ἔλεος ἡμῖν δωρηθῆναι καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Ὅργανον κρουόμενον πνοαῖς, θείαις ἀνεδείχθης παμμακάρι τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, μέλος ἐναρμόνιον ἀναφθεγγόμενος τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, δογμάτων τε θείων πάντας πρὸς ἐπίγνωσιν ἀνακαλούμενος, τῆς τοῦ λόγου σαρκώσεως, εἰδώλων τε πλάνην τούτους ἐξαιρούμενος καὶ πρὸς Χριστὸν ὁδηγῶν· ὅθεν ὡς Ἀπόστολον θεῖον, πάντες ἐπιγνόντες ὕμνοις Ἀποστολικοῖς ἀνευφημοῦμεν σε.

Χρίσματι χρησθεῖς τῷ νοητῷ τῆς Ἱερωσύνης παμμακάρι Ἀρχιερεὺς Ἀθηνῶν εὐνομος γεγένησαι γλῶσσαν πυρίπνοον, ἐκ τῶν ἄνω δεξάμενος, καὶ φλέγων σοφίαν Ἑλλήνων τὴν ἀ-

σοφον ἢ πρὸς τὸ ἄδυτον, ἔλκων φῶς τῆς πίστεως πάντας, ἢ πρὸς οὐρανὸν ἀναπέμπων, ἔνθα φῶς ὑπάρχει τὸ ἀνέσπερον. Δρόμον τὸν τῆς πίστεως καλῶς, σὺν τῷ θεῷ Παύλῳ τελήσας σὺν τούτῳ εἰληφας, τὸν ἐναποκείμενον δικαίους στέφανον ἐκ χειρὸς τοῦ Παντάνακτος, ἐν ἐπουρανίαις σκηναῖς αὐλιζόμενος καὶ ἀξιούμενος θείας εὐφροσύνης καὶ δόξης καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων χορείας, θείας ἐμπιπλῶν ἀγαλλιάσεως.

Δόξα ἡχος β'.

Ὅτε ἡ Μήτηρ τοῦ κτίστου, πρὸς τὸν Υἱὸν ἐξεδήμει, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ στίφη καὶ Ἀποστόλων τὰ πλήθη πρὸς τὴν Σιών ἀθροίζοντο τῇ τοῦ Θεοῦ ἐπινεύσει, τότε σοφὴ Ἱεράρχα, ὑπὸ νεφέλης αἰθέριος ἄρπαγεις, σὺν πούτοις ἐπέστης ἀξιόχρεως λειτουργήσων τῇ κηδεῖα τοῦ Θεοδόχου σώματος. Ὁθεν ἐξάρχων ἐν συγκλήτῳ τῶν Θεολόγων τοῖς ὕμνοις διέπρεψας τῆς μόνης Θεομήτορος ὅλος Θεῷ ἐκδημῶν ὅλος ἐξιστάμενος καὶ Ἀποστόλων τὸν Δῆμον κατηύφρανας, θεόληπτος ὕμνολόγος παρὰ πάντων κρινόμενος, διὸ σὺν αὐτῇ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτασε Ἱεράρχα Ἱερόθεε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τῆς ζωῆς φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου ἡ γ' καὶ ε'. Ὡδή. Ἀπόστολος. Ἀδελφοὶ πείθεσθε τοῖς Ἡγουμένοις ἡμῶν.

Ζῆτει Εὐαγγέλιον. Κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Κύριος, ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα. Ζῆτει τῇ ΙΓ'. Νοεμβρίου.

Μεγαλυνάρια τοῦ αὐτοῦ,

Τὸ τοῦ Παύλου θήραμα τὸ τερπνόν, τῇ ἄνω τραπέζῃ τὸ ἀξίως παρατεθὲν, τὸ τοὺς οὐρανίους εὐφράναν δαιτυμόνας, Ἱερόθεον τὸν πάνυ ὕμνοις τιμήσωμεν. Ἔτερον.

Ἐγκαυχᾶται πόλις ἡ Ἀθηνῶν, ἡ λαχοῦσα Πάτερ σου ποιμένος καὶ ὁδηγοῦ, ἐγκαυχῶνται οὕτω καὶ πάντες οἱ τυχόντες σοὶ ὁμνυμῆσαι οὓς διαφύλαττε.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ Τῷ ΘΕῷ ΔΟΞΑ.